

Сичкитѣ инстинкти долни,
 Ще въстанатъ върху тебъ;
 Рѣка брастка, непрѣтвориа
 Нѣма кой да ти простира
 Дума жежка, животворна
 Нѣма тебе да те сгрѣй.

И покрититѣ умрази,
 Злоби, зависти, вражди,
 Ще да кипнатъ, ахъ, тогази
 Глухо не въ едни гжрди.

Тие хора не прощаватъ,
 Благородніи ти напоръ,
 Всѣкій твой успѣхъ и слава
 Зиматъ го за свой позоръ.

И духа ти да уборжть,
 Стрѣлятъ хули, ядъ и смѣхъ,
 Дор' нещастенъ да те сторжть
 И нищоженъ като тѣхъ.

Ти поете младъ, свѣнливий
 Смѣлостъ имай, не си бой!
 И надъ сички страсти диви
 Пѣ-високо днѣска стой!

Сичко що те мжчи, пѣне
 Тебе прави честь сега,
 Розата що нѣмъ трънє,
 Нѣма тя и миризма.

Знай че тозъ свѣтликъ небесенъ
 Що го Господъ въ тебъ тури,
 Никой людской ударъ бѣсенъ
 Днесъ неможе го затри!